

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 13570 van 2 juli 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 18 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juni 2008.

Gelet op de artikelen 51/4 en 39/77 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. DE POURCQ en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.

Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 23 april 2008, verklaart er zich op 30 april 2008 vluchteling.
2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwierpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 4 juni 2008, verstuurd op 5 juni 2008.
3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“U verklaart de Turkse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Dilektepe behorende tot Solhan in de provincie Bingöl (Zuidoost-Turkije). U verklaart een soennitische Koerd te zijn. Uw familie zou in 1993 uit het dorp verdreven zijn omdat jullie door de autoriteiten werden verdacht van samenwerking met de PKK (Koerdische Arbeiderspartij). Uw familie zou zich in Elazig zijn gaan vestigen. Uw broer N.(OV 5.438.732 EN Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen 03/11594) zou sinds 1993 op de vlucht zijn voor de Turkse autoriteiten omdat hij op hun lijst van gezochte PKK'ers staat. Hij zou met uw identiteitsdocumenten naar Europa zijn gereisd. U zelf zou actief geweest zijn voor HADEP (“Halkin Demokrasi Partisi” of Democratische Volkspartij) en vervolgens van DEHAP (“Demokratik Halk Partisi”) u zou van 2002 tot 2003 uw legerdienst hebben gedaan. Tijdens uw legerdienst, maar in een periode dat u thuis was om te herstellen van gezondheidsproblemen, zou u in februari 2003 door de autoriteiten in Elazig zijn aangehouden en ondervraagd over uw broer N. en uw neef R.. Ongeveer 15 dagen later zou u nog eens zijn aangehouden omdat u in het bezit van een aantal tijdschriften, o.a. van ‘Ozgür Halk’, het bureau van DEHAP had verlaten. In 2004 zou er een vonnis geveldeerd zijn tot het betalen van een geldsom en drie maanden cel. Indien u beloofde uw activiteiten niet meer verder te zetten, moest u uw celstraf niet uitzitten. U zou naar Istanbul (West-Turkije) zijn verhuisd om daar in de bouw te werken. Op 21 maart 2007 zou u samen met vrienden het Koerdisch Nieuwjaarsfeest, Newroz, hebben gevierd door autobanden in brand te steken. Jullie moesten echter vluchten toen de politie jullie had opgemerkt. De volgende dag zou de politie naar uw werf zijn gekomen en zij zouden u hebben meegenomen naar een onbekende plek waar u werd ondervraagd. U zou de naam van uw neef hebben opgegeven en gezegd hebben dat uw identiteitskaart bij de boekhouder lag. Hierna zou u zijn teruggekeerd naar uw werk maar de aannemer zou u ontslagen hebben omdat de politie door uw schuld naar de werf was gekomen. U zou van het Europese gedeelte van Istanbul naar het Aziatische gedeelte gegaan zijn waar u op een andere werf aan het werk zou zijn gegaan. Enkele dagen later zou u telefoon gekregen hebben van een vriend van uw oude werf die u wist te zeggen dat de politie naar u was komen zoeken, zij het onder de naam van uw neef. De aannemer zou hebben geantwoord dat de genoemde persoon daar niet werkte maar zou wel uw naam, C.K., hebben genoemd. Vanaf dat moment zou de politie op de hoogte zijn gebracht van uw echte identiteit en u zou gevreesd hebben voor zware sancties. U zou contact hebben opgenomen met uw familie om hen te informeren dat u het land moest verlaten. Zij zouden zich weigerachtig hebben opgesteld aangezien uw broer N. sinds 2003 ook opnieuw naar Europa is gevlucht en zijn verblijfssituatie nog steeds niet in orde is. U zou toch besloten hebben verder te gaan met het regelen van uw reis. Uw neef zou u geholpen hebben om alles te regelen. Ondertussen bleef u in Istanbul. Op 19 april 2008 zou u per vrachtwagen Istanbul verlaten hebben richting België. U zou op 23 april 2008 in Gent zijn aangekomen waar u bij een kennis van de familie zou zijn gaan slapen aangezien uw broer N. in Antwerpen geen plaats had voor u. op 24 april 2008 werd u door de Gentse politie aangehouden in een belwinkel omdat u niet over de nodige documenten beschikte. u zou naar het gesloten centrum voor illegalen in Merksplas zijn overgebracht en op 30 april 2008 heeft u er asiel aangevraagd.”

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
 - verzoeker brengt onvoldoende ernstige elementen aan om gewag te kunnen maken van een geïndiceerd zijn in de zin van de Conventie van Genève gelet op de eenmalige arrestatie en de voorwaardelijke veroordeling waarbij verzoeker nooit van zijn vrijheid werd beroofd;
 - verzoeker kon geen enkel bewijs neerleggen van de problemen die hij beweert te hebben omwille van zijn deelname aan het Koerdische Nieuwjaar in Istanbul, hij woonde en werkte in deze stad tussen 2004 en 2008 zonder dat hij ernstige problemen heeft gehad;
 - aangezien er in West-Turkije geen sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict komt verzoeker ook niet aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

1. Over de gegrondheid van de zaak.

1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van haar declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.
- 2.2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54).

De Raad stelt vast dat verzoekers verklaringen coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. Verzoeker bewijst zijn identiteit en ondersteunt zijn relaas met tal van documenten.

- 2.3. De bestreden beslissing stelt uitdrukkelijk dat zij verzoekers voorwaardelijke veroordeling in 2004, gestaafd door tal van documenten waaronder een aanhoudingsbevel, een akte van in beschuldigingstelling en een vonnis, niet in twijfel trekt. Ook blijkt uit de stukken van het administratieve dossier verzoekers engagement en activisme voor de partij HADEP en vervolgens na diens ontbinding, voor de partij DEHAP. Het is van algemene bekendheid dat eerst de partij HADEP buiten de wet werd gesteld en vervolgens ook de partij DEHAP die de eerstgenoemde na haar door de overheid opgelegde opheffing, vervangen heeft. In redelijkheid kan bijgevolg worden aangenomen dat militanten van deze ex-partij(en) in de verhoogde aandacht van de overheden staan.
4. Uit de stukken van het administratieve dossier blijkt dat verzoekers volledige familie in 1993 wegens verdenking van hulp aan de PKK uit hun dorp gedeporteerd werd, waarna dit vervolgens platgebrand werd. Ook blijkt verzoekers neef zowel als zijn broer op een lijst van vermeende actieve PKK'ers te staan. Verzoeker werd overigens kortstondig gearresteerd in 2003 om over zijn broer te worden ondervraagd.
5. Verzoekers kortstondige arrestatie gevolgd door een veroordeling wegens het bezit van verboden publicaties in samenhang met alle andere feiten en omstandigheden waaronder de deportatie van zijn familie en het feit dat verzoekers broer en neef verdacht worden van actieve betrokkenheid bij de PKK, maken dat in redelijkheid kan worden aangenomen dat verzoeker in de negatieve aandacht van de overheden staat. Verzoeker stelt bijgevolg terecht dat de bestreden beslissing het cumulatieve karakter van al deze vaststaande feiten niet in overweging heeft genomen. Gelet op verzoekers eerdere voorwaardelijke veroordeling mag met zekerheid worden gesteld dat verzoeker bij een nieuwe aanleiding tot effectieve straffen zal veroordeeld worden.
6. Daar waar de bestreden beslissing besluit dat verzoeker zijn actuele vrees om door de Turkse autoriteiten te worden vervolgd omwille van zijn deelname aan het Koerdisch Newroz-feest op 21 maart 2007 niet aannemelijk maakt, stelt de Raad tenslotte vast dat verzoeker inmiddels een nieuw stuk bijbrengt afkomstig van de Rijkswacht van Solhan-Bingöl. Het neergelegde document vermeldt dat verzoeker nog steeds gezocht wordt wegens zijn veronderstelde hulp aan de terroristische PKK.
- 2.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, wegens zijn politieke overtuiging, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig Artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 2 juli 2008 door:

mevr. A. VAN ISACKER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. C. DIGNEF,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DIGNEF.

A. VAN ISACKER.